

למ' א מ'י' פ'ד מהלכות
 יבוס הלכה ה' סמג
 עשין כ' טעם כ' א"ע
 סימן קסט טעם כ' כ:

ב ב מ'י' ס' הלכה י' ע
 טעם כ' סמג כ' א"ע

בא ג מ'י' ס' טעם כ'
 ס' טעם י' ד וסמג
 חליטה טעם י' נט וסמג
 סמג חליטה טעם כ' ד:

בב ה מ'י' ס' הלכה כ':
 ב' ו מ'י' פ'ט' חמ"ג
 נטעמ' חמ"ג הלכה כ' סמג
 כ סמג עשין רל"ג :

בב ו ה מ'י' ס' טעם כ'
 הלכה י' סמג עשין
 רל"ג :

בב ט מ'י' פ'ד מהלכות
 יבוס הלכה כ' סמג
 עשין כ' טעם כ' א"ע
 סימן קסט טעם כ' כ:

[ע'י' חמ"ג פ'ז כ' ד"ט
 טעם כ']

ת"ל נעל מ"מ - אע"ג דררשין ליה
 מירי אחריתא לא שקולים הם ויבואו שניהם ואל"ו והכי דרשין
 הכך דרשות מנעל הא אלתרין לגופיה שרין לקרוא חלוץ הגעל
 ויש לומר דררשין ספיר ממה שרין לקרות דה"ל דרשין במתניתין
 (לקמן דף קד:) מכה עיכובא אע"ג
 שהוא עיקר קריאה: **שאר** חופה
 את רוב הרגל - אבל הכא לא' סגי
 בשמיטת רוב עקב ולוין קרוי מנעל
 אלא כשחופה רוב הרגל אבל לענין
 חליטה סגי בשמיטת רוב העקב
 כדאמר לעיל (דף קכ.) דחסיב ספיר
 גילו כרעיה בכי' :

המסוריים - ס' סנדל אחד כן
 דאמר ביירושלמי
 ר' יואשע בן לוי נפק בסוליא בלילי
 זומא רבה ואמרין נמי (מדרש רבה
 ט"ה) מה שעשית חכמה עטרה
 לראשה עשית ענוה עקב לסוליא
 דכתיב ראשית חכמה יראתה' וכתיב
 עקב ענוה יראתה' וגו' והא דאמר
 במדרש (ס"ג) ג' דברים שקולים זה
 כזה חכמה יראתה ענוה אר"ל דשקולים
 היינו דהא בלא הא לא סגי אבל ענוה
 גדולה מטולין: **מטמא** מחזורי-
 פי' אס נגע בגנע מחזורי של בית
 ומיהו מספקא לר"ל בבית מוסגר אס
 נגע בגנע שמתוכו בלא ביאה אי
 חסיב כחזורי דמחולט דמטמא
 בגניעה או שמה גרע ומחוזי דמוסגר
 היינו שכנסו כולו לבית כדפירש
 בקונטרס ובת"כ דריש כנגע נראה
 לי בבית מחוזי מטמא ולוין מטמא
 מחזורי והאי קרא במוסגר כתיב
 משמע שדורש דנגע הטול בחדר הבית
 מטמא ולא הטול מחזורי :

כיון שכנסו רובו לבית טהור
 טמאחו - אמר ר"ל אע"פ
 שלא ישב עס אלא שהכניסה והולאה
 טמא ובע"ז דתן ומייתין לה בפרק
 קמא דקדושין (דף נ"ג) טמא עובר
 תחת האילן וטהור יושב טהור היינו
 דוקא גבי אילן שאין עס מחילות
 צעין שיהא יושב כדכתיב דרד ישב
 אבל בבית דאיכה מחילות כאלו יושב
 תחתו העמא ומטמא הבית ואס
 תאמר דהכא משמע דמלורע מטמא
 באוהל ובגיש מסכת כלים (פ"א מ"ד)
 אחר למעלה מהן מה שמטמא באהל
 מה שאין כולן בגממאין והאס העיל
 חסיב מלורע צהדיהו והאס רביט
 יהודה דמ"מ מת חמור דאפילו עובר
 תחת האילן מטמא באהל כל מה
 שחת האילן ועוד דמת חמור שמטמא
 אפי' מה שבבית אחר אס יש בו חלוץ
 פוסח טפח מה שאין כן במלורע
 ולוין מטמא אלא בבית שכנסו בו
 דכתיב והכא אל הבית :

סנדל של עבודה כוכבים לא
 תחלוץ פ'י' בקונט' דמירי
 בעבודה כוכבים של עובד כוכבים
 וקודם ציטול דכיון דראוי לבעל לא
 מכתת שיעוריה חף על פי שלא
 נתבעל
 תחלוץ ואם חלצה חליצתה של עבודת כוכבים
 כשירה של תקרובת עבודת כוכבים
 ושל

ברגליו כשמסעיין אורו ממקום למקום: חליטה כשרפ' מוחלט כדאמרין שאפילו בשעת שריפה קרוי בגד
 הוא ושל עבודה כוכבים נמי הואיל להיזכא עבד ומשמשי עבודה כוכבים לאו לשריפה קיימי דאית להו תקנתא בצייטול ואפי' משום איסור הגאה
 חליטה לאו הגאה היא דמטות לאו ליהנות ניהו: של תקרובת עבודה כוכבים - שהקריבו ומסרוהו לפניו לשם דורון וק"ל (ע"ז דף כ.)
 תקרובת עבודה כוכבים אין לה ציטול עולמית דאי תקשקש למת דכתיב ויאכלו זבחי מתים הלכך לית ליה תקנתא וכחתי מיכתת שיעורא :

רעפ סיא - טעונאים הרשעים וקנה נפש לדיק בהאחאן הלכך לאו
 הגאה היא: **שמה דעבודה כוכבים** - למה גנבה את אלהי' (בראשית
 ג'): **נעל מ"מ** - חלוץ הנעל: **פרע למנדל המסוליים** - הנפחה
 שאין לו עקב שול"ל יושגא אחריתא על עס מקומו נקרא מסוליים
 חורה אור לשון מור"ל: **סב לים סנדלך** - ליבס
 חורא אור לשון מור"ל: **השמר לך**^כ - **השמר** לך
 פן תדבר עם יעקב משוב עד רע בשלמא
 רע לדיי אלא טוב אמאי לא אלא ש"מ
 מובתן של רשעים רעה היא אצל צדיקים
 בשלמא החם דלמא מדבר ליה שמה
 דעבודת כוכבים אלא הכא מאי רעה איכא
 דקא שדי בה וזהמא דא"ר יוחנן* בשעה
 שבא נחש על חוה הטיל בה וזהמא ישראל
 שעמדו על הר סיני פסקה וזהמתן עובדי
 כוכבים שלא עמדו בדר סיני לא פסקה
 וזהמתן: חליצה במנעל שאינו שלו וכו':
 תנו רבנן *נעלו אין לי אלא נעלו נעל של כל
 אדם מנין ת"ל נעל נעל מכל מקום א"כ מה
 ת"ל נעלו *נעלו הראוי לו פרט לגדול שאין
 יכול להלוך בו ופרט לקמן שאינו חופה
 רוב רגלו ופרט לסנדל המסוליים שאין לו
 עקב אביו הוה קאי קמיה דרב יוסף אתאי
 יבמה לחלוץ אמר ליה הב ליה סנדלך
 ידוב ליה סנדלא דשמאלא א"ל יאימר
 דאמר רבנן דיעבד לבתחלה מי אמר
 א"ל אי הכי סנדל שאין שלו נמי אימר
 דאמר רבנן דיעבד לבתחלה מי אמר
 א"ל הכי קאמינא לך יהב ליה ואקני ליה:
 סנדל של עץ: מאן חנא אמר שמואל ר"מ
 היא דתנן *הקישע יוצא בקב שלו דברי
 ר"מ ר' יוסי אוסר אבוה דשמואל אומר
 *במחופה עור ודברי הכל: אמר רב פפי
 משמיה דרבא סנדל המוסגר לא תחלוץ בו
 ואם חלצה חליצתה כשרה סנדל המוחלט
 לא תחלוץ בו ואם חלצה חליצתה פסולה
 רב פפא משמיה דרבא אמר *אחד סנדל
 המוסגר ואחד סנדל המוחלט לא תחלוץ בו
 ואם חלצה חליצתה כשרה מיתבי *בית
 המוסגר מטמא מחוזי (ה) מוחלט מחוזי
 ומחזורי וזה וזה מטמאין בביאה ואי ס"ד
 כדמכתת דמי וזה בעינן *והבא אל הבית

וליכא שאני התם דאמר קרא ונתן את
 הבית אפילו בשעת נתיצה קרוי בית ת"ש
 *ממילת שיש בו שלש על שלש אף על פי
 שאין בו כוית כיון שכנסו רובה לבית טהור
 שמתחתו מאי לאו מוחלטת לא מוסגרת אי
 הכי אימא ספ"א *היו בה כמה זוחים כיון
 שכנסו ממנה כוית לבית טהור שמתחתו
 אי אמרת בשלמא מוחלטת היינו דאיתקש
 למת אלא אי אמרת מוסגרת אמאי איתקש
 למת (ג) שאני התם דאמר קרא *ושרף
 את הבגד אפילו בשעת שריפה קרוי
 בגד וליגמר מיניה איסור מטמאה אחד
 לא גמרינן אמר רבא הלכתא אחד
 סנדל המוסגר ואחד סנדל שמוחלט
 *ואחד סנדל של עבודת כוכבים לא

אין יבוס הלכה כ' סמג
 עשין כ' טעם כ' א"ע
 סימן קסט טעם כ' כ:

בב ו ה מ'י' ס' טעם כ'
 הלכה י' סמג עשין
 רל"ג :

בב ט מ'י' פ'ד מהלכות
 יבוס הלכה כ' סמג
 עשין כ' טעם כ' א"ע
 סימן קסט טעם כ' כ:

[ע'י' חמ"ג פ'ז כ' ד"ט
 טעם כ']

המוסוריים - ס' סנדל אחד כן
 דאמר ביירושלמי
 ר' יואשע בן לוי נפק בסוליא בלילי
 זומא רבה ואמרין נמי (מדרש רבה
 ט"ה) מה שעשית חכמה עטרה
 לראשה עשית ענוה עקב לסוליא
 דכתיב ראשית חכמה יראתה' וכתיב
 עקב ענוה יראתה' וגו' והא דאמר
 במדרש (ס"ג) ג' דברים שקולים זה
 כזה חכמה יראתה ענוה אר"ל דשקולים
 היינו דהא בלא הא לא סגי אבל ענוה
 גדולה מטולין: **מטמא** מחזורי-
 פי' אס נגע בגנע מחזורי של בית
 ומיהו מספקא לר"ל בבית מוסגר אס
 נגע בגנע שמתוכו בלא ביאה אי
 חסיב כחזורי דמחולט דמטמא
 בגניעה או שמה גרע ומחוזי דמוסגר
 היינו שכנסו כולו לבית כדפירש
 בקונטרס ובת"כ דריש כנגע נראה
 לי בבית מחוזי מטמא ולוין מטמא
 מחזורי והאי קרא במוסגר כתיב
 משמע שדורש דנגע הטול בחדר הבית
 מטמא ולא הטול מחזורי :

כיון שכנסו רובו לבית טהור
 טמאחו - אמר ר"ל אע"פ
 שלא ישב עס אלא שהכניסה והולאה
 טמא ובע"ז דתן ומייתין לה בפרק
 קמא דקדושין (דף נ"ג) טמא עובר
 תחת האילן וטהור יושב טהור היינו
 דוקא גבי אילן שאין עס מחילות
 צעין שיהא יושב כדכתיב דרד ישב
 אבל בבית דאיכה מחילות כאלו יושב
 תחתו העמא ומטמא הבית ואס
 תאמר דהכא משמע דמלורע מטמא
 באוהל ובגיש מסכת כלים (פ"א מ"ד)
 אחר למעלה מהן מה שמטמא באהל
 מה שאין כולן בגממאין והאס העיל
 חסיב מלורע צהדיהו והאס רביט
 יהודה דמ"מ מת חמור דאפילו עובר
 תחת האילן מטמא באהל כל מה
 שחת האילן ועוד דמת חמור שמטמא
 אפי' מה שבבית אחר אס יש בו חלוץ
 פוסח טפח מה שאין כן במלורע
 ולוין מטמא אלא בבית שכנסו בו
 דכתיב והכא אל הבית :

סנדל של עבודה כוכבים לא
 תחלוץ פ'י' בקונט' דמירי
 בעבודה כוכבים של עובד כוכבים
 וקודם ציטול דכיון דראוי לבעל לא
 מכתת שיעוריה חף על פי שלא
 נתבעל
 תחלוץ ואם חלצה חליצתה של עבודת כוכבים
 כשירה של תקרובת עבודת כוכבים
 ושל

ברגליו כשמסעיין אורו ממקום למקום: חליטה כשרפ' מוחלט כדאמרין שאפילו בשעת שריפה קרוי בגד
 הוא ושל עבודה כוכבים נמי הואיל להיזכא עבד ומשמשי עבודה כוכבים לאו לשריפה קיימי דאית להו תקנתא בצייטול ואפי' משום איסור הגאה
 חליטה לאו הגאה היא דמטות לאו ליהנות ניהו: של תקרובת עבודה כוכבים - שהקריבו ומסרוהו לפניו לשם דורון וק"ל (ע"ז דף כ.)
 תקרובת עבודה כוכבים אין לה ציטול עולמית דאי תקשקש למת דכתיב ויאכלו זבחי מתים הלכך לית ליה תקנתא וכחתי מיכתת שיעורא :

סמג קמ' ע"ו ככ

קדושין יד.

סמג סב

נכספ' ט"ג פ"ד

[חפספא דנכספ' ט"ז]

דברות הב"ח
 (א) ב' והמחולט מחוזי
 (ב) ש' אמת
 (ג) חתקא למת אלא שאני
 (ד) רש"י ד"ה מטמא
 מחוזי - ל"ב גרס' אחרת
 כרס' מטמא מחוזי דבר
 שכולו מחוזי אפילו לא
 נכנס דרך ביאה כגון
 הכנס לבית המנוגע דבר
 אחריו דק"ל בשעשע
 דליון זו ביאה אפי' כנס
 כולו מן מחוזי אבל
 אס כנס כולו מיהא עמא
 דכתיב ולא יעמא כל אשר
 בבית וי"ש אס כנס דרך
 ביאה דכתיב עמא משום
 כ' אל הבית והמחולט
 מטמא חף מחזורי במע
 אכנס בבית עמא עמא כתיב:

גליון הש"ס
 רש"י ד"ה חליטה
 כשרפ' ואי משום איסור
 הגאה - ע"י מרביץ כ
 ע"י מרביץ ד"ה ח' :